

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2225010616
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2225010616.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresl a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obžalovaného A. B., vedenej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní poškodeného A. C. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26. novembra 2025, sp. zn. 26T/16/2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2026, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie poškodeného A. C., nar. XX.XX.XXXX v D. C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 21.07.2024 v čase okolo 04:30 hod. v byte na treťom poschodí, na adrese E. C. XX F. A. E., Nemecko, bezdôvodne fyzicky napadol poškodeného A. C., a to takým spôsobom, že ho najprv rukou zovretou v päšť udrel do ľavej časti sánky, následkom čoho spadol na balkón, kde si o zábradlie udrel zadnú časť hlavy, následne počas toho ako poškodený sa nachádzal na zemi, tak ho ešte viackrát opakovane udrel rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy, dôsledkom čoho poškodený A. C. utrpel zlomeninu zadných kĺbových výbežkov sánky obojstranne, vľavo s posunom a ľahký otras mozgu, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu spolu s práceneschopnosťou v trvaní od 26.07.2024 do 02.01.2025, vrátane počiatočnej 5-dňovej hospitalizácie na stomatológii, počas ktorej sa podrobil operácii, ktorou mu boli v celkovej anestézii zreponované zlomeniny sánky a boli fixované kovovým materiálom, následne bol prepustený do domácej liečby, počas ktorej bol obmedzovaný bolestivosťou zranení, pri jedení a rozprávaní, mal sťažené vykonávanie hygieny dutiny ústnej, mal obmedzené otváranie úst a mohol jesť len kašovitú a tekutú stravu v dôsledku čoho poškodený schudol 10kg, teda bol závažným spôsobom sťažený obvyklý spôsob jeho života v trvaní 6 týždňov.

Za to mu okresný súd uložil („citácia“):

Podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, § 39 odsek 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému Sociálna poisťovňa, pobočka Dunajská Streda, IČO: 30 807 484, so sídlom Galantská cesta 693/5, Dunajská Streda v sume 1.770,10 eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Cintorínska 5, Nitra, v sume 9.896,- eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/XX, I. J. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilné konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote písomným podaním zo dňa 04.12.2025 (č.l. 171 spisu) podal odvolanie poškodený A. C. prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré následne odôvodnil podaním zo dňa 13.januára 2026 (č.l.181 -182 spisu), ktoré bolo Okresnému súdu Dunajská streda doručené dňa 13.januára 2026. Prokurátor odvolanie nepodal a obžalovaný sa vzdal práva na podanie odvolania podaním zo dňa 01.12.2025 (č.l.175 spisu).

Poškodený A. C. v písomne odôvodnenom odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že ho proti napadnutému rozsudku podáva výlučne vo výroku o náhrade škody, ktorým bol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku v celom rozsahu odkázaný na civilné konanie, a to napriek tomu, že si riadne a včas uplatnil svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní.

Skrátene zhrnul odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého vyplýva, že súd prvého stupňa ho ako poškodeného odkázal na civilné konanie z dôvodu, že:

- obžalovaný mal účinne poprieť uplatnený nárok na náhradu škody,
- rozhodnutie o výške škody by si vyžadovalo ďalšie dokazovanie,
- čo by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa tieto závery bližšie nekonkretizoval ani presvedčivo neodôvodnil, a preto nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa o účinnom popretí jeho nároku zo strany obžalovaného.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 26.11.2025 vyplýva, že obžalovaný len všeobecne a stručne uviedol, že nesúhlasí s výškou uplatnenej škody s poukazom na tvrdenie, že poškodený po skutku pracoval. Takéto vyjadrenie

- neobsahuje konkrétnu skutkovú ani právnu argumentáciu,
- nebolo podložené dôkazmi,
- a nemožno ho považovať za účinné popretie nároku ako celku.

V trestnom konaní si ako poškodený riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 23 042,25 EUR, pozostávajúci z:

- nároku na bolestné vo výške 4 290,00 EUR, ktorého výška bola jednoznačne určená znaleckým posudkom MUDr. E. Ch., č. 31/2024 zo dňa 02.11.2024,
- nároku na náhradu ušlého príjmu vo výške 18 752,25 EUR, ktorý bol preukázaný listinnými dôkazmi a navrhol vykonanie konkrétnych dôkazov na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa mal o dôkazných návrhoch poškodeného vedomosť už od 23.09.2025, teda približne dva mesiace pred konaním hlavného pojednávania. V rámci prípravy hlavného pojednávania mohol a mal prijať procesné opatrenia umožňujúce rozhodnutie aj o nároku na náhradu škody. Ak by rozhodnutie o časti uplatneného nároku vyžadovalo doplnenie dokazovania, tento stav nebol spôsobený postupom poškodeného, ale postupom súdu prvého stupňa, a preto nemôže byť použitý v jeho neprospech.

Aj za predpokladu, že rozhodovanie o nároku na náhradu ušlého príjmu by presahovalo potreby trestného konania, súd prvého stupňa mal postupovať podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku a priznať mu ako poškodenému nárok na náhradu škody aspoň v časti bolestného, a len v zvyšnej časti nároku poškodeného odkázal na civilné konanie. Výška bolestného bola objektívne zistená znaleckým posudkom a nebola účinne spochybnená.

V závere navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o náhrade škody a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, alebo subsidiárne aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že prizná poškodenému A. C. nárok na náhradu škody titulom bolestného vo výške 4 290,00 EUR a v zvyšnej časti uplatneného nároku ho odkáže na civilné konanie.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie poškodeného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), na to určenom súde, obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovenej v § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (do výroku o náhrade škody), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolačný súd na podklade podaného odvolania (v jeho rozsahu a dôvodov) vykonal prieskum napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody a po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že odvolanie poškodeného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolačný súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 10.02.2026 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajkyne obžalovaného a obžalovaného, v neprítomnosti poškodeného a splnomocneného zástupcu poškodeného, ktorí svoju neúčasť riadne ospravedlnili, na čo senát odvolacieho súdu vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol o tom, že verejné zasadnutie sa vykoná v ich neprítomnosti. Odvolačný súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním poškodeného, zápisnicou z hlavného pojednávania a podstatným obsahom spisového materiálu. Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave uviedol, že podané odvolanie poškodeného je z časti dôvodné a preto navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie v časti výroku o náhrade škody poškodeného A. C. zrušil a rozhodol tak, že mu prizná náhradu škody titulom bolestného. Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že rozhodnutie I. stupňového súdu je zákonné a správne, preto navrhuje odvolanie poškodeného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obžalovaný A. B. sa pridŕžoval vyjadrenia svojej obhajkyne.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolačný súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

- prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal dňa 08.07.2025 podľa § 234 ods.1 Trestného poriadku obžalobu na A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm.c) Trestného zákona

- okresný súd dňa 18.08.2025 pod sp.zn.26T/16/2025-123 vydal trestný rozkaz, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne odpor č.l.126 spisu

- okresný súd uznesením zo dňa 10.09.2025 č.l.129 podľa §241 ods.1 písm.j) Trestného poriadku v spojení s § 355 ods.3 Trestného poriadku prijal obžalobu prokurátora okresnej prokuratúry a zároveň určil termín hlavného pojednávania na deň 26.11.2025

- poškodený prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal podľa §240 ods.3 Trestného poriadku návrh na vykonanie dôkazov a to : vykonanie dokazovania výsluchom obžalovaného, poškodeného A. C., svedka K. C. ako aj znalca MUDr. Ervína Chomča a to za účelom podania vysvetlenia k podanému znaleckému posudku vypracovanému počas prípravného konania a to prioritne vo vzťahu k opodstatnenosti doby dočasnej práceneschopnosti a doby liečenia, ktorá u poškodeného naďalej trvá a poškodený považuje za nevyhnutné zo strany znalca zaujať stanovisko k primeranosti liečenia ako aj prípadným trvalým následkom, ku ktorým znalec v podanom znaleckom posudku v čase jeho vyhotovenia nebol spôsobilý zaujať stanovisko

Odvolačný súd primárne poukazuje na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2025 urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku na podklade obžaloby v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom okresný prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Následne okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že vykoná dokazovania výlučne vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní prokurátor okresnej prokuratúry a následne obžalovaný podaním zo dňa 01.12.2025 prostredníctvom svojej obhajkyne využili svoje zákonné právo a vzdali sa práva na podanie opravného prostriedku, v dôsledku čoho sa stal rozsudok právoplatným vo výroku o vine a treste.

Z vyššie uvedené prieskumu odvolacieho súdu zo spisu vyplýva, že poškodený si v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci z nároku na bolestné a z nároku na náhradu ušlej mzdy. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že:

- splnomocnenec poškodeného A. C. na výzvu súdu, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a ak áno v akom rozsahu uviedol, že navrhuje uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému škodu v takom rozsahu v akom bola uplatnená v prípravnom konaní
- obžalovaný sa k uplatnenému nároku vyjadril a spochybnil nárok na náhradu ušlej mzdy, keď uviedol, že poškodený mal po skutku naďalej vykonávať zárobkovú činnosť v zahraničí,

Z obsahu zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd podľa § 269 Trestného poriadku prečítal návrh poškodeného na uloženie povinnosti obvinenému nahradiť škodu zo dňa 26.06.2025 z č.l.109-111. Sudca okresného súdu v zmysle ustanovenia § 272 ods.2 Trestného poriadku zisťoval, či majú strany návrhy na doplnenie dokazovania, čo prokurátor, obžalovaný po porade s obhajcom a poškodení nemali.

Odvolačný súd konštatuje, že z obsahu spisového materiálu v posudzovanej veci zistil, že súd prvého stupňa nevykonal žiadne dôkazy preukazujúce uplatnenú výšku bolestného ani existenciu a rozsah ušlej mzdy (napr. prečítaním znaleckého posudku za súhlasu obžalovaného a prokurátora, alebo vypočutím znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia a traumatológia z č.l.60-76

spisu v zmysle písomného návrhu poškodeného, prečítaním listinných dôkazov a to odpisu potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti vystavenej elektronicky č.l.93 spisu, prepúšťaciú správu z č.l.100-101 spisu, lekárske správy č.l.102-109 a pod., ktoré boli súčasťou návrhu poškodeného na uloženie povinnosti nahradiť škodu), pričom zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že iba nárok v časti ušlej mzdy bol medzi stranami sporný. Tu odvolací súd poznamenáva, že ak pred ukončením dokazovania na hlavnom pojednávani (v jeho závere) na výslovnú výzvu samosudcu okrem iných procesných strán aj poškodený A. C. (tu odvolateľ) uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, a to za situácie, ak do daného momentu súd prvého stupňa procesne z akéhokoľvek dôvodu dosiaľ nerozhodol o skorších návrhoch poškodeného na vykonanie dokazovania k ním uplatnenému nároku na náhradu škody, dané možno interpretovať jedine ako vzatie späť takých skorších návrhov poškodeného na vykonanie dokazovania zo strany poškodeného. K tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.12.2025 sp. zn. 3Tdo/64/2025, ktoré poukazuje na skorší judikát s označením R 116/2014 a v zmysle ktorého vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom navrhovať doplnenie dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle procesnej strany zo strany súdu nie je žiadnou ujmom na jej právach. Za tejto situácie, s prispením samotného poškodeného, ktorý v závere hlavného pojednávania pred ukončením dokazovania na svojich skorších návrhoch na doplnenie dokazovania už netrval, nebol v konaní pred okresným súdom vytvorený spoľahlivý skutkový podklad umožňujúci odvolaciemu súdu rozhodnúť o základe a výške nároku uplatneného uvedeným poškodeným A. C. a rozhodovanie o uplatnenom nároku poškodeného v odvolacom konaní by vyžadovalo vykonať ďalšie dokazovanie, na ktorom nebolo procesnými stranami trvané ani pred ukončením dokazovania na hlavnom pojednávani a ktoré jednoznačne presahuje aktuálne potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávani urobil vyhlásenie o vine a rozsudok ohľadom výroku o vine a treste nadobudol právoplatnosť. Zároveň je potrebné konštatovať, že poškodenému zostáva plne zachované právo uplatniť si tento nárok v civilnom konaní, kde je súd viazaný výrokom o vine obžalovaného.

Odvolací súd teda súhrnne konštatuje, že rozhodovanie o nároku poškodeného na náhradu škody má v trestnom konaní adhézny (pridružený) charakter a jeho účelom nie je nahrádzať civilné konanie, ale umožniť poškodenému uplatniť svoj nárok v rozsahu, ktorý nevyžaduje rozsiahle dokazovanie presahujúce rámec trestného konania.

V prípade, ak posúdenie uplatneného nároku vyžaduje vykonanie ďalšieho dokazovania presahujúceho potreby trestného konania, je trestný súd povinný rešpektovať zákonom ustanovené hranice tohto konania a postupovať podľa § 288 Trestného poriadku.

Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4To/1/2017 zo dňa 11. apríla 2018 výslovne konštatoval, že ak otázka existencie nároku na náhradu škody alebo jeho výšky vyžaduje vykonanie ďalšieho značne rozsiahleho dokazovania, ktoré by svojou časovou a vecnou náročnosťou nepochybne presiahlo potreby trestného konania, nie je úlohou trestného súdu viesť dokazovanie v rozsahu typickom pre civilné konanie, ale poškodeného odkázať na civilný proces.

Uvedené závery sú ďalej rozpracované a potvrdené aj v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2017, sp. zn. Tpj 39-60/2017, publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR, ktoré zdôrazňuje potrebu rešpektovania procesných hraníc adhézneho konania v trestnom konaní.

Odvolací súd zároveň uvádza, že nemôže suplovať procesnú aktivitu strán ani v odvolacom konaní prvotne vykonávať dokazovanie v rozsahu potrebnom na vytvorenie skutkového základu pre rozhodnutie o adhéznom nároku. Inak povedané, odvolací súd môže rozhodnúť o náhrade škody rozsudkom iba vtedy, ak je to možné na podklade skutkového stavu, ktorý bol súdom prvého stupňa správne zistený. Ustanovenie § 329 Trestného poriadku zakazuje odvolaciemu súdu, aby vec vrátil súdu prvého stupňa v prípade, ak za vadný považuje iba výrok o náhrade škody. Odvolací súd by tak v tomto odvolacom konaní musel vykonávať dokazovanie k otázke náhrady škody v rozhodne nie zanedbateľnom rozsahu primárne určenom pre hlavné pojednávani pred okresným súdom, a to zároveň v čase právoplatnej viny a uloženého trestu. Vykonanie celkového, komplexného dokazovania k otázke náhrady škody, za situácie, kedy samotný poškodený v závere hlavného pojednávania od vlastných dôkazných návrhov ustúpil (ako je uvedené vyššie s poukazom na judikatúru najvyššieho súdu) a pred okresným súdom k tejto otázke dôkazne nebolo v podstate nič vykonané, nie je zákonom zamýšľaným účelom odvolacieho konania (tým je prieskum konania, už vykonaného dokazovania a následného rozhodovania na súde prvého stupňa).

Zjednodušene povedané :

- na hlavnom pojednávaní neboli vykonané dôkazy potrebné na spoľahlivé ustálenie základu a výšky škody,
- nárok bol v podstatnej časti medzi stranami sporný,
- a jeho riadne objasnenie by si vyžadovalo dokazovanie presahujúce potreby trestného konania a v zmysle § 329 Trestného poriadku, odvolací súd nemôže vec vrátiť súdu I.stupňa v prípade, ak za vadný považuje iba výrok o náhrade škody.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie poškodeného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.